

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΩ. ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 132928/9.8.2004

Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους

Τμήμα Α΄

Συνεδρίαση της 8ης Δεκεμβρίου 2004

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Κωνσταντίνος Βολτής, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ

Νομικοί Σύμβουλοι: Η. Παιπαδόπουλος, Θ. Ρεντζεπέρης, Χαρ. Παλαιολόγου,
Δ. Αναστασόπουλος, Β. Σουλιώτης, Χρ. Παπαδόπουλος

Εισηγητής: Κων/νος Χαραλαμπίδης, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αρ. Ερωτήματος: 132928/9.8.2004 της Δ/σης Ελέγχου Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης και Θορύβου (ΕΑΡΘ) του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Περίληψη Ερωτήματος: Εάν επιτρέπεται η περιβαλλοντική αδειοδότηση για την επέκταση του εν λειτουργία ΑΗΣ Χανίων με την εγκατάσταση νέου αεριοστρόβιλου ισχύος 27,95 MW ενόψει του υφιστάμενου πολεοδομικού καθεστώτος της περιοχής.

Στο παραπάνω ερώτημα το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Α' Τμήμα) γνωμοδότησε ως ακολούθως:

I. Η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) υπέβαλε στην ερωτώσα Υπηρευία (Δ/ση ΕΑΡΘ) του Υπουργείου ΠΕΧΩΛΕ φάκελο για την περιβαλλοντική αδειοδότηση ενός νέου αεριοστρόβιλου ονομαστικής ισχύος 27,95MW με την προοπτική να λειτουργήσει προς ενίσχυση του υφιστάμενου Ατμοηλεκτρικού Σταθμού (ΑΗΣ), που βρίσκεται στην περιοχή Ξυλοκαμάρα του νομού Χανίων και σε απόσταση μικρότερη των 500 μέτρων από τα όρια του ομώνυμου οικισμού. Ενόψει έκδοσης της προβλεπόμενης από το Νόμο Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης του έργου η Δ/ση Πολεοδομίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Χανίων πληροφόρησε εγγράφως τη ΔΕΗ ότι η συγκεκριμένη εγκατάσταση δεν επιτρέπεται βάσει των χρήσεων γής που ισχύουν στην περιοχή αυτή. Αντίθετη ως προς το ζήτημα αυτό άποψη διατύπωσε η Δ/ση Οικοδομικού και Κτιριοδομικού Κανονισμού του ΥΠΕΧΩΔΕ καθώς η Δ/ση ΠΕΧΩ της Περιφέρειας Κρήτης. Ύστερα από αυτά υποβλήθηκε το εν αρχή Ερώτημα περί του αν η Δ/ση ΕΑΡΘ του ΥΠΕΧΩΔΕ "στα πλαίσια του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου πολεοδομικού χαρακτήρα, δύναται να προβεί στην περιβαλλοντική αδειοδότηση της προαναφερόμενης μονάδας, παρά την αντίθετη θέση της Ν.Α. Χανίων".

Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: ο ΑΗΣ Χανίων λειτουργεί από το 1969 (η πιο πρόσφατη άδεια λειτουργίας δόθηκε με την ΥΠ.ΑΝ./Δ5/Φ.7.2/2720/19.2.2002 απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης) στη θέση που βρίσκεται και σήμερα και συγκεκριμένα στην περιοχή Ξυλοκαμάρα του Δήμου Ελ. Βενιζέλου του νομού Χανίων και σε απόσταση 230 μέτρων από τα καθορισμένα όρια του ομώνυμου οικισμού ηλεκτροδοτεί δε μεγάλο μέρος της νήσου Κρήτης. Όπως προκύπτει από το 11096/4394/12.11.04 πληροφοριακό έγγραφο, της Δ/σης Πολεοδομίας Χανίων, τα όρια του οικισμού Ξυλοκαμάρας καθορίστηκαν αρχικά το 1972 και αναθεωρήθηκαν το 1973. Με απόφαση του Νομάρχη Χανίων του έτους 1974 έγινε ο καθορισμός του κεντρικού τμήματος του οικισμού. Νέα αναθεώρηση των ορίων έγινε με πράξη του έτους 1978 και τέλος, με την Τ.Υ. 330/18.1.79 απόφαση του Νομάρχη Χανίων (ΦΕΚ 161Δ') ο οικισμός, ως προϋφιστάμενος του 1923, οριοθετήθηκε για τελευταία φορά με την απόφαση αυτή και αποτυπώθηκε στο τοπογραφικό που τη συνοδεύει.

A

Έγκριση Περιβαλλοντικών Όρων κατασκευής και λειτουργίας του ΑΗΣ χορηγήθηκε, σύμφωνα με το Ν. 1650/86, για πρώτη και μοναδική φορά με την 68440/24.9.1997 ΚΥΑ των Υπουργών ΠΕΧΩΔΕ και Ανάπτυξης, εξαιτούς ισχύος.

Για ορισμένες από τις κτιριακές εγκαταστάσεις του Σταθμού είχαν εκδοθεί οικοδομικές άδειες κατά τα έτη 1974 και 1979 ενώ άλλες είχαν κατασκευαστεί χωρίς οικοδομική άδεια και δηλώθηκαν ως αυθαίρετες βάσει των διατάξεων του Ν. 1337/83. Για τις εγκαταστάσεις αυτές εκδόθηκε η 9282/29.12.97 απόφαση εξαιρέσης από την κατεδάφιση του Νομάρχη Χανίων, ενώ στην συνέχεια εκδόθηκε από τη Νομαρχιακή Αυτ/ση Χανίων η 729/98 οικοδομική άδεια για την εγκατάσταση μιας ακόμη Μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας (Μονάδα Συνδυασμένου Κύκλου) και τη νομιμοποίηση όσων κτιρίων κατασκευάστηκαν μετά το 1983.

Τέλος, από την ίδια Αρχή εκδόθηκε η υπ' αριθ. 39/2001 οικοδομική άδεια για την κατασκευή των κτιριακών εγκαταστάσεων δύο ακόμη Αεριοστροβιλικών Μονάδων, ενώ για την εγκατάσταση της επίμαχης (νέας) Α/Σ μονάδας δεν απαιτείται η ανέγερση νέου κτιρίου και σχετική οικοδομική άδεια.

II. Στον Κώδικα Βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας (ΦΕΚ 580Λ/27.7.99) και στο Κεφάλαιο Β' "Καθορισμός ορίων και πολεοδόμηση οικισμών μέχρι 2.000 κατοίκους" ορίζεται, στο άρθρ. 79, που απιυδίδει το περιεχόμενο των άρθρων 1 των Π.Δ/των της 3.5.1985 και της 30.8.1985, ότι "το παρόν κεφάλαιο αφορά στους οικισμούς της χώρας οι οποίοι κατά την εκάστοτε τελευταία απογραφή έχουν πληθυσμό μέχρι και 2.000 κατοίκους... Προϋπόθεση για την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης των οικισμών αυτών είναι ο καθορισμός των ορίων του οικισμού σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 81, 82 και 83." Με τα τελευταία αυτά άρθρα καθώς και τα επόμενα κατατάσσονται οι οικισμοί αυτοί σε κατηγορίες, εισάγονται εξαιρέσεις και καθορίζεται η διαδικασία και ο τρόπος οριοθέτησής τους με απόφαση του οικείου Νομάρχη ή με προεδρικό διάταγμα (κατά περίπτωση) και θεσπίζονται οι γενικοί και ειδικοί όροι δόμησης, η πολεοδόμηση και επέκτασή τους κλπ.

Στον ίδιο παραπάνω Κώδικα και στο Κεφάλαιο Γ' "Ειδικές κατηγορίες οικισμών και εντάξεις ειδικών περιοχών στο σχέδιο πόλης" ορίζονται τα εξής: Στο αρθ. 99 ότι "στις διατάξεις του παρόντος τμήματος υπάγονται οι υφιστάμενοι πριν

από το έτος 1923 οικισμοί οι οποίοι στερούνται εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου. Στην περίπτωση που έχουν πληθυσμό μέχρι 2.000 κατοίκους και δεν έχουν οριοθετηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου Κεφαλαίου Β', από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος εφαρμόζονται τα άρθρα 102 και επόμενα". Στα άρθρα 100 και 101 ρυθμίζεται ο τρόπος και η διαδικασία καθορισμού ορίων των οικισμών αυτών, στα επόμενα οι όροι δόμησης αυτών ενώ στο αρθ. 106, που αποδίδει, μεταξύ άλλων, και το περιεχόμενο του αρθ. 9 του από 2/13.3.1981 Προεδρικού Διατάγματος (ΦΕΚ 138Δ'), όπως συμπληρώθηκε με το από 5.5/5.6.1984 όμοιο (ΦΕΚ 341Δ'), ορίζονται τα εξής: "1. Εντός των ορίων των οικισμών καθώς και εκτός αυτών σε απόσταση τουλάχιστον 500 μέτρων περιμετρικά των καθοριζόμενων ορίων, απαγορεύεται η ανέγερση οχλουσών επαγγελματικών εγκαταστάσεων, βιομηχανικών, βιοτεχνικών κλπ ..."

Από τις παραπάνω διατάξεις σε συνδυασμό με αυτές του Κεφ. Α' του Κ.Β.Π.Ν. που αφορούν σχεδιασμό οικισμών άνω των 2.000 κατοίκων, συνάγεται, όπως και νομολογιακά γίνεται δεκτό, ότι ο πολεοδομικός νομοθέτης εκκινεί από τη διάκριση των οικισμών σε προϋφιστάμενους του 1923 (έτος δημοσίευσης του Ν.Δ. 17.7/16.8.1923 περί σχεδίων πόλεων και κωμών) και σε μεταγενέστερους (μικρότερους ή μεγαλύτερους των 2.000 κατοίκων) επιφυλάσσοντας διαφορετική μεταχείριση σε κάθε μία από τις κατηγορίες αυτές οικισμών με την υπαγωγή τους σε διαφορετικό πλέγμα διατάξεων. Ειδικότερα για οικισμούς που θεωρούνται μεν προϋφιστάμενοι του 1923 είναι, όμως, ταυτόχρονα και πληθυσμού μικρότερου των 2.000 κατοίκων, εάν δεν έχουν οριοθετηθεί με κάποιον από τους τρόπους και τις διαδικασίες που προβλέπονται για την οριοθέτηση της τελευταίας αυτής κατηγορίας των οικισμών, όπως ρυθμιζόταν με το Π.Δγμα 24.4/3.5.1985 (ΦΕΚ 181Δ') που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδοτική πρόβλεψη του αρθ. 42 Ν. 1337/83, τότε υπάγονται στις ρυθμίσεις των άρθρων 102 επόμενα του Κεφαλαίου Γ' του Κ.Β.Π.Ν., δηλαδή και του Π.Δτος της 13.3.1981, που αφορά οικισμούς προϋφιστάμενους του 1923, χωρίς δυνατότητα παράλληλης εφαρμογής και διατάξεων που διέπουν την πολεοδόμηση των οικισμών με πληθυσμό μέχρι 2.000 κατοίκων.

Σύμφωνα με τα παραπάνω και εφόσον η προμνησθείσα απόφαση του Νομάρχη Χανίων εγκρίνει "τη διεύρυνση των καθορισθέντων ορίων του προϋφισταμένου του έτους 1923 οικισμού Ξυλοκαμάρας – Καλυκά Κοινότητας

Νεροκούρου Κυδωνίας, ...", συνάγεται ότι ο συγκεκριμένος οικισμός, του οποίου η οριοθέτηση, πάντως, δεν έγινε κατά τις διατάξεις του Π.Δτος του 1985, που περιελήφθησαν στο Κεφάλαιο Β' του Κ.Β.Π.Ν., υπάγεται στις διατάξεις των άρθρων 102 επ. του ίδιου Κώδικα μεταξύ των οποίων και η προπαρατεθείσα της παρ. 1 του αρθ. 106, περί απαγόρευσης οχλουσών εγκαταστάσεων. Ποία, όμως, είναι τα νόμιμα όρια του άνω οικισμού, ώστε να διαπιστωθεί αν η κρίσιμη εν προκειμένω δραστηριότητα εμπίπτει σ' αυτά (ή σε απόσταση 500 μέτρων γύρω από αυτά), θα πρέπει να καθορισθεί σήμερα, ενόψει της αίτησης αδειοδότησης του συγκεκριμένου έργου, όπως θα πρέπει να ερευνάται και να καθορίζεται επ' ευκαιρία ενάσκησης κάθε φορά σχετικής αρμοδιότητάς της, από την αρμόδια Πολεοδομική Υπηρεσία, κατά τη διαδικασία που ορίζει η ισχύουσα Εγκύκλιος 117 και 124/1982 του ΥΠΕΧΩΔΕ. Και τούτο διότι τα όρια του εν λόγω οικισμού καθορίστηκαν με νομαρχιακές αποφάσεις που εκδόθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του Ν. 947/79, που όρισε για πρώτη φορά ότι τα όρια των προϋφισταμένων του 1923 οικισμών μπορεί να καθορίζονται με απόφαση του οικείου Νομάρχη. Για το λόγο αυτό, όπως πάγια γίνεται δεκτό, τέτοιες αποφάσεις καθορισμού ορίων, που δεν στηρίζονται σε νομοθετική εξουσιοδότηση, είναι ανίσχυρες (ΣΤΕ 1742/94, 191/88 κ.α. και γνμδ Ν.Σ.Κ. 571/02).

Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1 και 2 Ν. 3010/02 και των ΚΥΑ 15393/2332/2002 (ΦΕΚ Β'1022) και 11014/703/2003 (ΦΕΚ Β'104) προβλέπεται έγκριση όρων για την προστασία του περιβάλλοντος όχι μόνο για την πραγματοποίηση νέων έργων ή δραστηριοτήτων αλλά και για τη μετεγκατάσταση, επέκταση, τροποποίηση ή και τον εκσυγχρονισμό υφισταμένων, εφόσον αυτά έχουν καταταγεί στις καθορισμένες με τις διατάξεις των παραπάνω ΚΥΑ κατηγορίες και υποκατηγορίες, τόσο κατά το στάδιο της Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης όσο και στο επόμενο στάδιο της Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων. Έτσι, η υπό εξέταση μονάδα της Δ.Ε.Η., συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος μεγαλύτερης των 50 MW, εμπίπτει στις διατάξεις των δύο παραπάνω ΚΥΑ και ειδικότερα στο άρθρο 5 – παράρτημα II – της πρώτης και 7 της δεύτερης και, συνεπώς, για την εγκατάσταση και λειτουργία του νέου αεριοστροβίλου, είτε αυτή ήθελε χαρακτηριστεί ως επέκταση είτε ως εκσυγχρονισμός είτε άλλως πως, απαιτείται η τήρηση της διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης.

Περαιτέρω το αρθ. 106 παρ. 1 Κ.Β.Π.Ν., που αποδίδει τη διάταξη του αρθ. 9 του Π.Δ/τος της 13.3.81, όπως έχει ερμηνευθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας στο πλαίσιο του αρθ. 24 του Συντάγματος, επιβάλλει γενικώς απαγόρευση όχι μόνον ανεγέρσεως αλλά και λειτουργίας οχλουσών εγκαταστάσεων εντός των ορίων οικισμών προϋφισταμένων του 1923 και εκτός αυτών στην οριζόμενη ακτίνα των 500 μέτρων. Εν όψει του σκοπού της, η διάταξη αυτή δεσμεύει όχι μόνο τις πολεοδομικές αρχές, στις οποίες απαγορεύει τη χορήγηση αδειών ανεγέρσεως των οικείων κτισμάτων εντός των πιο πάνω οικιστικών περιοχών, αλλά και τις λοιπές διοικητικές αρχές, οι οποίες είναι αρμόδιες για τη χορήγηση των αδειών ιδρύσεως και λειτουργίας οχλουσών εγκαταστάσεων (ΣΤΕ 3149/92, 2769/98 κ.α.). Τούτο σημαίνει ότι και η εκάστοτε αρμόδια για τη χορήγηση ή ανανέωση περιβαλλοντικής αδειοδότησης Αρχή, όταν, βέβαια πρόκειται, όπως εν προκειμένω, για έργο ή δραστηριότητα που υπάγεται στις προβλέψεις των ΚΥΑ που προαναφέρθηκαν, δεσμεύεται από την περί οχλουσών δραστηριοτήτων διάταξη του αρθ. 9 του Π.Δτος της 13.3.81 και δεν δικαιούται να εγκρίνει περιβαλλοντικούς όρους, εφόσον από τα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη της προκύπτει ότι η συγκεκριμένη εγκατάσταση, ως οχλούσα και ανεξαρτήτως του βαθμού όχλησης, απαγορεύεται από το ισχύον πολεοδομικό καθεστώς της περιοχής.

Η άποψη αυτή δεν αναιρείται από τις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 2516/1997 σύμφωνα με τις οποίες "η επέκταση δραστηριότητας που λειτουργούσε νομίμως πριν από την έναρξη ισχύος πολεοδομικής διάταξης, η οποία μετέβαλε τη χρήση γης της περιοχής, καθιστώντας τη δραστηριότητα μη συμβατή προς τη νέα χρήση γης, είναι δυνατή μέσα στο χώρο ή στο γήπεδο στο οποίο λειτουργούσε η δραστηριότητα πριν από τη δημοσίευση της παραπάνω πολεοδομικής διάταξης και για χρονικό διάστημα λειτουργίας που τυχόν προβλέπει η διάταξη αυτή", πρωτίστως – και ανεξαρτήτως άλλου πινός – διότι το αρθ. 3 παρ. 2 του ίδιου νόμου εξαιρεί (περιπτ. η) του πεδίου εφαρμογής του τους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής.

Η ως άνω άποψη δεν αναιρείται, επίσης, από το Περιφερειακό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης, το οποίο εγκρίθηκε με την

υπ' αριθ. 25291/2003 απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ (ΦΕΚ Β'1486), όπου στο σημείο Γ.3.6.1. αυτού περιγράφονται οι κατευθύνσεις της περιφερειακής χωροταξικής πολιτικής για την ενέργεια, μεταξύ των οποίων αναφέρεται ρητά η "Αναβάθμιση και εκσυγχρονισμός των ΑΗΣ Λινοπεραμάτων-Ξυλοκαμάρας". Και τούτο διότι ο Ν. 2742/99 (ΦΕΚ Α'207), κατ' εφαρμογή του οποίου εγκρίθηκε το παραπάνω Περιφερειακό Πλαίσιο, θέτει, σε διαδοχικά στάδια, κατευθυντήριες γραμμές για τη χωροταξική αλλά – έμμεσα – και για την πολεοδομική οργάνωση της χώρας στο βαθμό που αμφότερες αλληλοεπηρεάζονται και δεν περιέχει διατάξεις άμεσης εφαρμογής – και συνεπώς αυτόματης κατάργησης – επί υφιστάμενων πολεοδομικών ή χωρικών ρυθμίσεων που έρχονται σε αντίθεση προς τις κατευθύνσεις του, αλλά απλώς προβλέπει τη μελλοντική διαφοροποίηση των ισχυουσών κατά τόπους κανονιστικών ρυθμίσεων (Γ.Π.Σ., ΖΟΕ, σχεδίων χρήσεων γης κλπ) κατά την εκάστοτε προβλεπόμενη διαδικασία, προς εναρμόνισή τους με τις κατευθύνσεις που επιβάλλει σε περιφερειακό επίπεδο, πράγμα που σαφώς συνάγεται από τα άρθρα 9 παρ. 3 και 11 παρ. 5 αυτού καθώς και από το πνεύμα του συνόλου των διατάξεων του νόμου τούτου.

Τέλος η παραπάνω διατυπούμενη άποψη δεν αναιρείται ούτε από την πρόσφατη συμπλήρωση και τροποποίηση του αρθ. 26 Ν. 2831/2000, που έγινε με τα άρθρα 12 και 23 παρ. 5 Ν. 3212/03, που ορίζουν τα εξής: "Νομίμως υφιστάμενες χρήσεις κτιρίων ή εγκαταστάσεων σε περιοχές στις οποίες καθορίζονται ή μεταβάλλονται οι χρήσεις γης διατηρούνται εκτός αν ορίζεται διαφορετικά με την κανονιστική πράξη καθορισμού ή μεταβολής των χρήσεων. Στις περιπτώσεις που ορίζεται διαφορετικά, καθορίζεται υποχρεωτικά και ο χρόνος απομάκρυνσης των μη επιτρεπόμενων χρήσεων... Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας απομάκρυνσης, επιτρέπεται ο εκσυγχρονισμός ή και η επέκταση των εγκαταστάσεων, εφόσον βελτιώνονται οι επιπτώσεις στο περιβάλλον από τη λειτουργία της μονάδας, καθώς επίσης και εργασίες συντήρησης και επισκευής των κτιρίων που αποσκοπούν στην ασφάλεια και την υγιεινή των διαβιούντων και εργαζόμενων σ' αυτά" (αρθ. 12). "Οι διατάξεις του άρθρου 26 του Ν. 2831/2000, όπως τροποποιούνται και συμπληρώνονται με το άρθρο 12 του νόμου αυτού, κατισχύουν ως ειδικότερες κάθε προγενέστερης αντίθετης ρύθμισης που έχει θεσπιστεί με κανονιστική πράξη έγκρισης Ζ.Ο.Ε., Γ.Π.Σ. ή άλλων σχεδίων χρήσεων γης" (αρθ. 23 παρ. 5).

Και τούτο διότι οι διατάξεις αυτές δεν εφαρμόζονται εν προκειμένω, έστω και αν ο ΑΗΣ Χανίων φέρεται να λειτουργούσε από του έτους 1969, επειδή η εγκατάσταση αυτού στη συγκεκριμένη περιοχή της Ξυλοκαμάρας δεν είχε ρυθμιστεί από κανονιστική πράξη έγκρισης χρήσεων γης. Αντίθετα πρόβλημα νόμιμης ή μη ύπαρξης αυτού στην εν λόγω περιοχή ανέκυψε μετά τον καθορισμό των ορίων του ομώνυμου οικισμού, το 1979 όπως ειπώθηκε, ουσιαστικά δε μετά την έναρξη ισχύος του Π.Δτος της 2/13.3.1981, το οποίο, όμως, δεν έκανε λόγο για χρήσεις γης, εφόσον μάλιστα αφορούσε οικισμούς προϋφιστάμενους του 1923 που στερούνται ρυμοτομικού σχεδίου και περί των οποίων, ως εκ του λόγου τούτου, δεν τίθεται καν ζήτημα χρήσεων γης, υπό την έννοια τουλάχιστον του Π.Δτος της 23.2.1987, όπως δεν τίθεται ζήτημα χρήσεων γης και για τις εκτός σχεδίου περιοχές, ως εν προκειμένω. Οι ειδικές δηλαδή διατάξεις περί απαγόρευσης οχλουσών δραστηριοτήτων εντός ορίων οικισμών (προϋφιστάμενων του 1923) και εκτός αυτών σε απόσταση 500 μέτρων περιμετρικά των καθοριζομένων ορίων, εκφεύγουν του πεδίου εφαρμογής της πρόσφατης νομοθετικής ρύθμισης, του άρθ. 23 παρ. 5 Ν.3212/03, διότι, πέραν των άλλων, με τον καθορισμό ορίων οικισμών, προϋφισταμένων του 1923 και ανεξάρτητα από το χαρακτήρα του καθορισμού αυτού ως πράξης κανονιστικής (ΣΤΕ 1060/85, γνμδ Ολ. Ν.Σ.Κ. 324/98) δεν θεσπίζονται, πάντως, σχέδια χρήσεων γης (πρβλ., αν και επί διαφορετικού θέματος, γνμδ. Ν.Σ.Κ. 281/2000).

III. Κατά λογική ακολουθία των όσων παραπάνω αναπτύχθηκαν θα μπορούσε, ενδεχόμενα, να εγερθεί ζήτημα νομιμότητας της συνολικής λειτουργίας του ΑΗΣ Χανίων ήδη από του έτους 1981 και εντεύθεν καθώς και σειράς όλης διοικητικών πράξεων (άδειες λειτουργίας, Έγκριση Περιβαλλοντικών Όρων, οικοδομικές άδειες, νομιμοποιήσεις αυθαιρέτων κτισμάτων κλπ), που αφορούν όχι μόνο την ανέγερση κτισμάτων αλλά και τη λειτουργία των εγκαταστάσεών του. Πολλές μάλιστα από τις πράξεις αυτές εκδόθηκαν από τη Δνση Πολεοδομίας της (τέως κρατικής) Νομαρχίας αλλά και της μετέπειτα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Χανίων, η οποία, όπως και οι άλλες αρμόδιες Αρχές (Υπουργείο Ανάπτυξης και ΠΕΧΩΔΕ), ουδέποτε κατά το παρελθόν έθιξε το κρίσιμο ζήτημα που η ίδια έθεσε τώρα για πρώτη φορά και που τελικά προκάλεσε το Ερώτημα.

Από τις αμφιβολίες, κατά τα προεκτεθέντα, νομιμότητας, διοικητικές αυτές πράξεις εύλογα, πάντως, δημιουργήθηκε στη Δ.Ε.Η. η πεποίθηση ότι η ύπαρξη, η λειτουργία και οι κατά καιρούς επεκτάσεις του ΑΗΣ Χανίων επί 25 περίπου χρόνια στην ίδια περιοχή ήσαν νόμιμες και θα ήταν κατ' αρχήν αντίθετο προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και οπωσδήποτε ανεπιεικές στη συγκεκριμένη περίπτωση να υποστηριχθεί ότι με αφορμή τη δημιουργία της νέας αεροστροβιλικής μονάδας του ΑΗΣ Χανίων και την αιτούμενη σχετική περιβαλλοντική αδειοδότηση θα μπορούσε να κινηθεί η διαδικασία ολοκληρωτικής διακοπής της λειτουργίας του και της εν συνεχεία μετεγκατάστασής του σε άλλη περιοχή.

Ενόψει, πάντως, της πλοκής του συγκεκριμένου πραγματικού, διεπόμενου από το νομικό πλαίσιο που παραπάνω εκτέθηκε, δεν μπορεί να θεωρηθεί σήμερα, μετά την πρόσφατη ανακίνηση από τη Ν.Α. Χανίων του ζητήματος των οχλουσών δραστηριοτήτων, επιτρεπτή η κίνηση της διαδικασίας και πολύ περισσότερο η έγκριση περιβαλλοντικής αδειοδότησης για την οποιαδήποτε επέκταση, εκσυγχρονισμό ή αναβάθμιση των εγκαταστάσεων και της λειτουργίας του ΑΗΣ ως και χορήγησης αρμοδίως κάθε σχετικής άδειας για την εγκατάσταση και θέση σε ισχύ της νέας αεροστροβιλικής μονάδας εντός του Σταθμού αυτού, εφόσον, βέβαια, διαπιστωθεί, κατά τα προεκτεθέντα, και βεβαιωθεί αρμοδίως ότι ο Σταθμός εμπίπτει στα πράγματι υφιστάμενα όρια του οικισμού ή σε απόσταση 500 μέτρων απ' αυτά.

Είναι, βέβαια, αυτονόητο ότι το όλο ανακύψαν κατά τα παραπάνω ζήτημα μπορεί να αποτελέσει αφορμή κίνησης αρμοδίως της κατά Νόμο διαδικασίας αναπροσαρμογής του πολεοδομικού καθεστώτος του οικισμού Ξυλοκαμάρας και της ευρύτερης περιοχής προφανώς στα πλαίσια του ήδη εγκριθέντος Περιφερειακού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού, για το οποίο έγινε λόγος παραπάνω, προς οριστική άρση της νομικής αβεβαιότητας που έχει από καιρού δημιουργηθεί από την πλημμελή εφαρμογή της ισχύουσας ως τώρα νομοθεσίας σε συνδυασμό με τις σχετικές διοικητικές πράξεις.

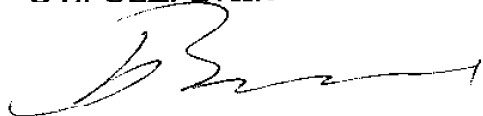
IV. Εν όψει όσων παραπάνω εκτέθηκαν, το Ν.Σ.Κ. (Τμήμα Α') γνωμοδοτεί ομόφωνα ότι δεν είναι κατά Νόμο επιτρεπτή η περιβαλλοντική αδειοδότηση για την επέκταση του ΑΗΣ Χανίων, η οποία συνίσταται στην

εγκατάσταση και λειτουργία νέου αεριοστροβίλου ισχύος 27, 95 MW, διότι αφορά σε οχλούσα δραστηριότητα που απαγορεύεται από το αρθ. 106 παρ. 1 του Κώδικα Βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας, εφόσον όμως, προηγουμένως διαπιστωθεί αρμοδίως ότι βρίσκεται σε απόσταση μικρότερη των 500 μέτρων από τα όρια του προϋφιστάμενου του 1923 οικισμού Ξυλοκαμάρας.

Εθεωρήθη

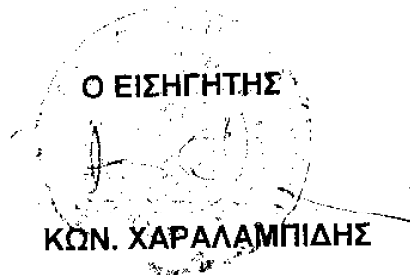
Αθήνα, 10.12.2004

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΟΛΤΗΣ

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

ΚΩΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.